

[Justitsministeren]

publikum, og skal der være nogen idé i at etablere kasinoer her i landet, må der selvfølgelig også være en mulighed for at spille i et format, der kan sammenlignes med internationale kasinoers, altså noget, der trækker folk til. Der findes mennesker – ikke mange, og ikke mindst udlændinge – der har mulighed for at gå ind med disse store indsatser, og her er der et væsentligt turistmæssigt mål, som både hr. Fischer og hr. Jens Thoft understregede i deres taler.

Flere har kommenteret de 75 pct. i afgift, der er foreslået. Jeg må minde om, at det tal er, ja, hvad skal vi sige, en slags gennemsnitstal, al den stund man i udlandet vil kunne finde afgifter, der starter lavere, men hvor der er tale om en stigning, også til procenttal, der går ud over de 75 pct. Det er klart, at statskassen som medspiller ved kasinobordet bliver den store vinder.

Omvendt har jeg da hæftet mig ved udtalelser, bl.a. fra hotel- og restauratørside, om, at det i virkeligheden ikke er selve omsætningen i forbindelse med kasinodrift, der har den store interesse. Det er først og fremmest de indtægter, som følger af spillekasinovirksomhed.

Hr. Arne Melchior nævnte, at han fandt, at det i virkeligheden burde – det har også tidligere været inde i drøftelserne – være en sag, der lå i industriministerens regi, industriministeren som turistminister.

Jeg vil gerne klart understrege, at i forbindelse med de godkendelser, der skal gives til driften af kasinovirksomhed, er det hensigten meget centralt at inddrage Industriministeriet som ressortministerium for turismen for at sikre, at de turistpolitiske aspekter bliver tilgodeset i fuldt omfang. Jeg finder det vigtigt, at industriministeren og Industriministeriet bliver medinddraget qua det, at man er turismens ministerium og har den fornødne sagkundskab. Det er derfor min hensigt, at man skal høre Industriministeriet, inden der bliver taget endelig stilling til en ansøgning, sådan at industriministeren og ministeriet får lejlighed til at komme med en vurdering på baggrund af de turistmæssige aspekter.

Hr. Arne Melchior var inde på synspunktet om at tilgodesee forskellige former for organisationer, og dér vil jeg henvise til det, jeg sagde tidligere. Jeg mener, at der altid er en vis risiko ved, at man siger: Nu tager staten med den ene hånd, men til gengæld deler vi ud med den anden.

Når det gælder forbudet mod drikkepenge til croupiererne, så er det netop for at forhindre en situation, hvor der kan opstå uberettiget eller berettiget mistanke om, at der foregår noget, at der udbetales bestikkelse eller tilsvarende. Vi er naturligvis vidende om – det er jeg også – at man i udlandet mange steder opererer med andre systemer.

Hr. Arne Melchior var tilfreds med, at man i forslaget lægger op til, at vi vil acceptere godkendelse af op til ti kasinoer. Jeg vil gerne understrege – også over for hr. Erling Christensen, der var inde på det – at det ikke er noget helligt tal. Det er ikke et tal, hvor man siger: Sådan er det, og sådan skal det være i al evighed. Nu starter vi.

Når man tænker på, hvilke økonomiske forudsætninger der skal være til stede for, at en kasinovirksomhed kan løbe rundt, hænge sammen, så forudser jeg, at man måske en del steder, hvor man har gjort sig forhåbninger om, at her er lige byen, hvor det bør være, når man kommer ned til de mere nøgne beregninger finder ud af, at det måske nok er for ambitiøst. Men det kan også være, at det er noget, der udvikler sig i de kommende år.

Derfor vil jeg sige, at jeg er helt afslappet, når det gælder selve tallet. Vi har spillet ud med et forslag, og så må vi i de kommende år se, om der er grundlag for at ændre på det. Som sagt: Det er ikke noget helligt tal.

Hr. Arne Melchior var inde på en række andre detaljer – større og mindre – som jeg synes er velegnede til at drøfte under udvalgsarbejdet. Det gælder også det vigtige spørgsmål, som ikke er en detalje, om bevillingsperioden, hvor hr. Arne Melchior fandt, at de fem år, der er fastsat, burde fordobles. Det er noget, som kræver, synes jeg, at vi ser lidt mere på tallene og økonomien i de enkelte kasinoer.

Hr. Lysholm Christensen afviste – ikke uventet – forslaget. Jeg har naturligvis respekt for de synspunkter, Kristeligt Folkeparti har i denne sammenhæng, men er ikke enig.

Hr. Lysholm Christensen mente, at det kunne føre til øget kriminalitet. Dertil vil jeg sige, at det forslag, som er fremsat, indeholder så mange forskellige former for bestemmelser og reguleringer – uden at jeg i øvrigt skal sammenligne med de regler, der gælder i udlandet – at jeg tror nok, man kan sige, at kasinovirksomhed i Danmark vil være et gennemreguleret område,